

Stelle Braam: 'Ik blijf thuis.' Het verhaal van mijn moeder. Uitgeverij Nijgh en van Ditmar, Amsterdam 2008. ISBN 9038890630 (Verpleeghuis/Thuiszorg/Beroerte /PO+)

Soort boek/stijl/ ziekte: Ervaringsverhaal van Stella Braam over haar moeder Marijke Braam die een herseninfarct krijgt en daarna veel zorg vraagt. Goed, vlot, ontroerend verhaal met treffende typering. Het opnemen van een aantal verzen van haar moeder Marijke vertolkt krachtig wat er in haar omgaat. Ze zijn daarom nog meer de moeite waard.

Over de schrijfster: Stella Braam (1962) is journaliste columniste en schreef ook het boek 'Ik heb Alzheimer', samen met haar vader René. De website van Stella Braam is www.onderzoeksjournalistiek.com

Korte samenvatting: In 'Ik blijf thuis!' beschrijft Stella hoe haar moeder Marijke met haar gezondheid aan het tobben geraakt is, nadat ze in 1994 een herseninfarct krijgt en opgenomen wordt. Ze mag naar huis, na een periode van revalidatie in een prikkelarme omgeving in een verpleeghuis, waar ze zich doodongelukkig voelde. Maar ze blijft verzorging nodig houden. Het is dan al duidelijk dat zij' over haar lijk' in een verzorgingstehuis terecht wil komen. En er komt een periode dat het weer slechter met haar gaat. Stella doet er alles aan om haar moeder thuis te houden, ook als haar broer Camille met vrouw en kinderen weer terug gaat naar India en zij teveel tijd thuis doorbrengt met te weinig zorg. Stella beschrijft hoe ze steeds nul op rekest krijgt en heeft daar vele pagina's voor nodig, waarbij ze verontschuldigend vraagt of de lezer er nog is. Want op diverse regelingen moet een beroep gedaan worden, vele instanties en hulpverleners gaan over de te verkrijgen zorg en hebben eigen ideeën. De angst van niet een moeder, maar van vele moeders en vaders. Stella betaalt de zorg voor haar moeder uit eigen zak totdat ze blut is, omdat ze ziet dat haar moeder daar op de juiste plaats is. En haar moeder niet alleen: vele vaders en moeders.

Wat viel op:

- Dat spoed vaak geen spoed is.
- Dat er nog steeds veel papierwerk, personen, loketten, verzoeken , verweren etc geleverd moeten worden.. Aanbodgericht, niet volgens de wens van de moeder van Stella, blijft thuiszorg te duur. En thuis wil ze blijven. Een wens die door haar directe omgeving gesteund wordt.
- Dat daarbij uitspraken van staatssecretarissen niet helpen
- Het protocol en regel denken.
- De verslagen die zo weinig waarheidsgetrouw zijn, met zulke vergaande consequenties. En dat dan later wordt toegegeven dat het verslag niet juist is. Het vraagt om 'ontregelen' (Jos van der Lans).

Citaten: Pag.8-9: 'Zo meteen krijgen we bezoek van een mevrouw van het CIZ, het Centrum Indicatiestelling Zorg.Ze schudt mijn moeder de hand en zegt: 'Dag mevrouw Braam, hoe gaat het met U? ' 'Prima, dank u wel.' 'Mag ik vragen hoe oud u bent?' ' Twintig jaren en vele maanden.' ...Mijn moeder is niet meer te houden. Met een brede grijns begint ze haar repertoire homemade limericks op te dreunen. De indicatiesteller kijkt haar met stijgende verbazing aan. Alzheimer? Je ziet het haar denken. Maar nee, Marijke valt in de categorie NAH, Niet-Aangeboren Hersenletsel, van mensen die een beroerte hebben gehad...Grinnikend: 'Mijn kist is straks een kraakpand. En weet u waarom? 'Nee...! ' Omdat mijn gewrichten zo kraken!' Marijke schatert. Zelf moet ik ook lachen om mijn moeder, die op haar manier duidelijk maakt dat ze maar één ding wil: blijven wonen in haar huis.

Pag. 110: 'Ik ben blut. Is alles nu verloren? Moet ik mijn moeder met de Wet BOPZ gedwongen laten opnemen? Nee, lieve lezer. Er is nog hoop. Gaat u mee naar de rechter?...Wij begrijpen de gedachtegang van mevrouw braam. Thuisblijven, wie wil dat niet? Maar wij moeten ons aan het wettelijke kader houden. De" functie verblijf" is niet mogelijk met een persoonsgebonden Budget.' De ander: 'Onze artsen gaan altijd na wat de goedkoopste en meest adequate oplossing is.'

Reacties:

<http://www.volkskrantblog.nl/bericht/190363>

demio / 16-03-2008 21:29

@Coby, ze beschrijft het heel realistisch. Het was zo herkenbaar dat de argumentatie, om haar moeder op te willen nemen, gewoon elke keer wisselde. Ze halen echt alles uit de kast om je klem te zetten.

Peter Louter / 16-03-2008 14:20

Weer een mantelzorgster die de bureaucratie nauwelijks heeft weten te overleven vanwege de achterliggende gedachte dat de overheid dient te bepalen wanneer mantelzorg wel of niet geïndiceerd is. Ik ga niet generaliseren, maar soms loopt deskundigenmacht regelrecht uit op maffiose praktijken. Van mij (ons) krijgt Stella het respect dat de bureaucratie haar en haar moeder onthield. Reactie is geredigeerd

<http://www.leestafel.info/productssimple8.html>

Vanwege de vlotte manier van vertellen die Braam hanteert en de limericks van haar moeder valt er ook nog wel wat te lachen, en is het boek heel leesbaar. Maar als je nog niets wist van de onmenselijke kant van de regels in de zorg, dan schrik je. Stella Braam vertelde in een [interview](#) dat ze niet alleen dit boekje schreef, maar zelf ook actief is om verbetering te bewerkstelligen.

Marjo april 2008